

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3098/2022
04.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Миле Ристић адвокат из ..., против тужене ОШ „Вук Караџић“ из Шилова, чији је пуномоћник Миомир Мишић адвокат из ..., ради поништаја решења о престанку радног односа и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1705/22 од 11.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 04.04.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1705/22 од 11.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 170/21 од 18.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се пониште решења туженог број .. од 21.09.2017. године и број .. од 20.10.2017. године као незаконита, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да тужиоца врати на рад и распореди на радно место које одговара његовој стручној спреми, радним способностима, знању и искуству, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 159.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до коначне исплате, у року од 8 дана.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1705/22 од 11.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П1 170/21 од 18.11.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, нити је у поступку пред другостепеним судом дошло до пропуста у примени или погрешне примене које од одредаба закона, па нема ни битне повреде из члана 374. став 1. ЗПП на коју се у ревизији тужиоца указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код тужене на радном месту наставника ... Закључком број .. од 01.06.2017. године тужена је покренула дисциплински поступак против тужиоца због повреде радне обавезе из члана 45. Закона о основама система образовања и васпитања, зато што је извршио повреду радне обавезе/забране у канцеларији директорке дана 24.05.2017. године, у 12,45 минута, тако што ју је вербално и физички напао. Након спроведеног дисциплинског поступка у коме су поред тужиоца саслушани и сведоци, тужиоцу је решењем заменика директора број .. од 21.09.2017. године изречена дисциплинска мера престанка радног односа и одузимања лиценце, јер је дана 24.05.2017. године вербално и физички напао в.д. директорку у њеној канцеларији, назвавши је болесном и ненормалном, ухвативши је за руку како би је задржао у покушају да напусти канцеларију. Тужилац је дана 02.10.2017. године изјавио приговор против наведеног решења који је одбијен решењем Школског одбора тужене број .. од 20.10.2017. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев за поништај решења тужене од 21.09.2017. године, којим је тужиоцу изречена дисциплинска мера престанка радног односа и одузимања лиценце и решења тужене од 20.10.2017. године, којим је одбијен приговор тужиоца.

Врховни суд сматра да се ревизијом тужиоца неосновано указује да је побијана пресуда донета уз погрешну примену материјалног права.

На запослене у установама основног и средњег образовања примењује се посебан закон - Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“, бр. 72/09... 35/15-аутентично тумачење 68/15, 62/16-УС), који је био на снази у време доношења оспореног решења, а супсидијерно у погледу питања која нису регулисана- Закон о раду као матични закон у области рада.

Одредбом члана 143. став 2. Закона о основама система образовања и васпитања предвиђено је да запосленом који изврши повреду забране прописану чланом 44.-46. овог закона престаје радни однос, када одлука директора о утврђеној повреди забране постане коначна и одузима се лиценца.

Одредбом члана 45. став 1. истог закона, прописано је да је у установи забрањено: физичко, психичко и социјално насиље; злостављање и занемаривање деце и ученика; физичко кажњавање и вређање личности, односно сексуална злоупотреба деце, ученика или запослених. Ставом 2. исте одредбе предвиђено је да се под насиљем и злостављањем подразумева сваки облик једанпут учињеног или поновљеног вербалног или невербалног понашања које има за последицу стварно или потенцијално

угрожаваће здравља, развоја и достојанства личности детета или ученика, или запосленог. Ставом 5. прописано је да се под физичким насиљем, у смислу става 1. овог члана сматра: физичко кажњавање деце и ученика од стране запослених и других одраслих особа; свако понашање које може да доведе до стварног или потенцијалног телесног повређивања детета, ученика или запосленог; насилно понашање запосленог према деци, ученицима или другим запосленим, као и ученика према другим ученицима или запосленим, а ставом шестим да се под психичким насиљем у смислу става 1. овог члана сматра понашање које доводи до тренутног или трајног угрожавања психичког и емоционалног здравља и достојанства детета и ученика и запослених.

Тужени је доносио оспорено решење, којим је тужиоцу изречена дисциплинска мера престанка радног односа и одузимања лиценце и решење којим је одбијен приговор тужиоца у свему поступао у складу са одредбама Закона о основама система образовања и васпитања. Тужилац је својим понашањем викао и вређао директорку рекавши јој да је болесна и да није нормална, и након њеног покушаја да напусти канцеларију ухватио за руку и задржао, док је руком држао врата канцеларије. Овакве радње тужиоца непосредно представљају како вербално тако и физичко понашање које има за последицу стварно или потенцијално угрожавање здравља запосленог, које је напред цитираним законским одредбама предвиђено као повреда забране која за последицу има престанак радног односа.

Стога су без утицаја на другачију одлуку наводи тужиоца у ревизији да је у конкретном случају поступао у својству родитеља детета, које је са списка ученика који путују на „Ликовну колонију“ ван КиМ у месту Сићево директорка школе скинула са списка, а не у својству наставника запосленог у школи, с обзиром да је критичном приликом тужилац поступао у радно време, на радном месту и према непосредно претпостављеном, а за улазак у канцеларију директорке без претходно заказаног састанка искористио је статус запосленог у школи.

Неосновани су и наводи у ревизији да је дисциплински поступак спроведен незаконито, да одлука не садржи образложење, нити конкретан опис повреде радне обавезе, те да дисциплинска мера којом тужиоцу престаје радни однос не садржи опис повреде радне обавезе, већ као законски основ на коме је заснивана наведена је повреда члана 45. став 2, 5. и 5. Закона о основама система образовања и васпитања. Насупрот наводима у ревизији дисциплински поступак је спроведен законито, а у оспореном решењу је описана радња, односно забрана коју је тужилац прекршио, због чега му је оспореним решењем изречена дисциплинска мера.

Са изнетих разлога, сагласно одредби члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**